

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010638
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020010638.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci proti obžalovanému U. U., pre zločin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4, ods. 5 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2021 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.5.2021, sp. zn. 3T/95/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. U..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného U. U. za vinného zo zločinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ods. 4, ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20.12.2019 v čase okolo 23.45 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou 1,86 g/kd (‰) etylalkoholu v krvi viedol osobné motorové vozidlo zn. I. P., evidenčné číslo U. po ceste II/3765 smerom od obce Ž. na obec V.O. O. D., kde pred križovatkou na obec G. sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, vozidlo uviedol do šmyku, narazil do priekopy a následne do stĺpa elektrického vedenia, v dôsledku čoho U. I., nar. XX.XX.XXXX v U., naposledy bytom G. Č.. XX sediaci na zadných sedadlách vo vozidle utrpel viaceré poranenia hlavy, trupu a horných končatín z medicínskeho hľadiska ľahké a ťažké, z ktorých vnútrolebečné poranenia pri zlomeninách kostí lebky boli nezlučiteľné so životom a na mieste dopravnej nehody v čase o 23.50 h zomrel, spolujazdec sediaci na prednom sedadle vedľa vodiča L. E., nar. XX.XX.XXXX v N., naposledy bytom N., Č. E. bol z miesta dopravnej nehody prevezený do nemocničného zariadenia OAIM v U. a na 10. deň po úraze, t.j. 30.12.2019 zomrel na poúrazovú komplikáciu - hnisavý zápal pľúc, ktorý vznikol v priamej príčinnej súvislosti zo zranení, ktoré pri dopravnej nehode najmä poranenie kosti lebky, mozgu, mozočka a vnútrolebečné krvácanie, polytraumu, pričom jeho smrti sa nedalo zabrániť ani poskytnutím intenzívnej a vysoko odbornej lekárskej pomoci počas prevozu do nemocnice a následne v nemocničnom zariadení.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 149 ods. 5 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 5 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným: - R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom G. Č.. XX vo výške 466,99 €,

- U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. Č.. XX vo výške 643,- €,
- X. Y., R..F., H.. U. XX, M., IČO: XX XXX XXX vo výške 857,82 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodené R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom G. Č.. XX a U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom G. Č.. XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku všetkým výrokom zahlásil odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi a závermi rozhodnutia okresného súdu, lebo neboli spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané všetky okolnosti svedčiace pre jeho vinu. Výpovede svedkov U. Š. a L. U. je potrebné vyhodnotiť ako nepriame dôkazy, lebo na miesto nehody sa dostavili až po nehode. Poukazuje na výsluch svedka U. M., ktorý na hlavnom pojednávaní pozmenil výpoveď a jeho svedectvo vzbudzuje dôvodné pochybnosti, či je psychický zdravý vzhľadom na tvrdenie jeho otca, že má zlý psychický stav. Poukázal aj na závery znaleckých posudkov a na zásadu „in dubio pro reo“, podľa ktorej sa mal súd riadiť a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods. 1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, aby mohol vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť.

Obžalovaný U. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 20.12.2019 došli za ním L. E. (Č.W.) a U. I., ktorí ho volali do Kauflandu vybrať si peniaze. V Kauflande sa zdržali asi pol hodiny, kde kúpili alkohol. V tom čase vozidlo viedol obžalovaný. Zastavili sa u poškodeného I. v G.M., zobrali poháriky a následne odišli k jazierku, kde pálenku vypili. Spoločne potom odišli smerom do X., kde si chceli kúpiť ďalšiu pálenku. V tom čase riadil vozidlo poškodený E., lebo obžalovanému bolo zle. Poškodený E. kúpil fľašu v miestnej večierke, a túto tam hneď aj vypili a na návrh obžalovaného šli k jeho bratrancovi do Ž., avšak ten nebol doma, preto sa rozhodli, že pôjdu aj ony domov. Celý čas keď pili, vozidlo viedol poškodený E.. Poškodený I. sedel vzadu a obžalovaný na sedadle spolujazdca. Viac si na ďalšie okolnosti jazdy nepamätá.

Svedok U. Š. (príslušník PZ) bol operačným dôstojníkom odvelený k dopravnej nehode. Na mieste samom zistil, že na zadnom sedadle sa nachádza osoba, ktorá už nejavila známky života. Na mieste vodiča sedel obžalovaný, ktorý mal ruku vonku, hýbal s ňou a chrčal a na ňom sa nachádzala ďalšia osoba. Osoby v aute im popísal svedok U. M., ktorý im uviedol, že vozidlo viedol najprv poškodený E. (Č.W.) a následne sa tento mal vymeniť s obžalovaným U., ktorý ďalej šoféroval.

Svedok L. U. (príslušník PZ) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na miesto činu bol vyslaný operačným dôstojníkom. Na mieste sa už nachádzala po ich príchode hliadka polície, pričom neboli prítomní ani hasiči, ani záchranári. Keď posvietil s baterkou do auta, zistil, že na mieste vodiča sedí obžalovaný a nachádzala sa tam aj ďalšia osoba, ktorá bola zrejme spolujazdcom na prednom sedadle. Hasiči ako prvú osobu vyberali z vozidla obžalovaného a následne jeho spolujazdca, a ako posledný bol vyprostený už nebohý I..

Svedok Y. M. vypovedal, že medzi obcami G. a Ž. pri ňom zastavilo auto, v ktorom sa nachádzali I.Á.E., E. a obžalovaný U.. Všimol si, že v tom čase vozidlo šoféroval poškodený E. a obžalovaný sedel ako spolujazdec. Vozidlo následne odišlo. Bol tam aj jeho brat U. M.. Jeho brat šiel ďalej smerom do obce a on ostal pri cintoríne, dopravnú nehodu nevidel a dozvedel sa o nej doma od brata.

Svedok U. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď sa vracal do obce Ž., predmetné vozidlo, ktoré sa pri ňom zastavilo, riadil poškodený E.. Vzadu sedel poškodený I. a obžalovaný ako spolujazdec. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol, že v celom rozsahu trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, kde potvrdil, že vozidlo, ktoré sa pri nich zastavilo, potom išlo ďalej, a asi po prejdení 100 metrového úseku videl, ako si obžalovaný presadol s poškodeným E. a vozidlo ďalej riadil už obžalovaný. Taktiež uviedol, že bol za ním osobne otec obžalovaného a žiadal ho, aby zmenil svoju výpoveď v tom duchu, že obžalovaný vo vozidle nebol.

Znalec z odboru dopravy Ing. C. T. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku v ktorom popísal kompletnú analýzu nehodového deja, spôsob jazdy vodiča, rýchlosť, možnosti zabránenia vzniku dopravnej nehody, posúdil technický stav vozidla, nahustenie pneumatík a zvlášť k úlohe č. 10, aby určil pohyb osôb vo vozidle počas dopravnej nehody so zameraním sa na osobu obžalovaného uviedol, že zo simulácie pohybu posádky vyplýva, že počas pohybu vozidla po náraze do stĺpa a následne do konečnej polohy vozidla, nedošlo k zámene osôb vo vozidle, t.j. popis jednotlivých účastníkov sediacych na miestach vodiča, spolujazdca vedľa vodiča a spolujazdca na zadnom sedadle zodpovedá popisu osôb uvedených vo výpovediach svedkov, ako aj zodpovedá popisu, ktorý uviedli znalci z odboru Zdravotníctvo a farmácia vzhľadom na poranenia posádky. Na základe známych skutočností a simulácie dopravnej nehody dospel k jednoznačnému záveru, že vozidlo riadil v čase dopravnej nehody obžalovaný U. U., na mieste spolujazdca sedel L. E. a na zadnom sedadle U. I..

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru Súdneho lekárstva MUDr. X. X. a MUDr. R. T., PhD. vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti poškodeného U. I. bolo vnútrolebečné poranenie nezlučiteľné so životom, ktoré utrpel v súvislosti s dopravnou nehodou. Iné akútne ani chorobné zmeny u poškodeného, ktoré by sa mohli podieľať na príčine jeho smrti zistené neboli. Jeho smrti sa nedalo zabrániť ani poskytnutím včasnej lekárskej pomoci. Toxikologickým vyšetrením krvi a moču odobratých pri pitve bola zistená v krvi koncentrácia 1,69 g/kg (promile) etylalkoholu, v moči koncentrácia 2,23 g /kg (promile) etylalkoholu. Túto výšku koncentrácie je potrebné hodnotiť ako stredný stupeň opitosti. Chemicko - toxikologickým vyšetrením biologických materiálov na prítomnosť drog sa v krvi zistila pozitívita amfetamínu, metamfetamínu a tetrahydrokanabinolu a skupinovým imunochromatickým skríningom sa v moči zistila pozitívita metamfetamínu a pozitívita tetrahydrokanabinolu.

Zo záverov znaleckého posudku znalcov z odboru Súdneho lekárstva MUDr. K. T. a MUDr. Y. I., PhD. vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti L. E. bol hnisavý zápal pľúc pri polytraume najmä poranenie kosti lebky, mozgu, mozočka a vnútrolebečného krvácania, ktoré vzhľadom na rozsah a lokalizáciu sa hodnotí ako smrteľné pre všeobecnú povahu. Hnisavý zápal pľúc vzniká u dlhodobo ležiacich pacientov najmä tých, ktorí sa nachádzajú v bezvedomí, a táto komplikácia bola v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 20.12.2019. K smrti poškodeného došlo na 10. deň na následky pourazovej komplikácie - hnisavého zápalu pľúc. Žiadne iné akútne alebo chronické zmeny zistené neboli. Poranenia vznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 20.12.2019 a boli spôsobené tupými a tupohranatými predmetmi, ktoré pôsobili na časti tela spolujazdca osobného motorového vozidla veľkou silu, prudkosťou aj tlakom. Lokalizácia a charakter poranení, ktoré sa pri pitve zistili, nie sú v rozpore so zistením, že poškodený bol spolujazdcom sediacy na pravom prednom sedadle a po prevrátení vozidla bol nájdený v ležiacej polohe pritlačený na tele vodiča. Smrti poškodeného sa nedalo zabrániť ani poskytnutím intenzívnej lekárskej pomoci.

Zo znaleckého posudku znalca MUDr. L. Z. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia je zrejmé, že obžalovaný U. pri dopravnej nehode dňa 20.12.2019 utrpel podkožný krvný výron ľavej temennej oblasti, otras mozgu ťažného stupňa, povrchové odreniny až hlboké nekrózy kožného krytu s podkožným krvným výronom v ľavej nadkľúčnej oblasti, zlomeninu ľavej kľúčnej kosti a zlomeninu oboch ramienok ľavej lonovej kosti. Zranenia v oblasti hlavy boli spôsobené nárazom ľavej temennej oblasti do hlavovej opierky alebo iného ľavého vnútorného priestoru motorového vozidla bez ohľadu na pripútanie alebo nepripútanie tela. Zranenie ľavej kľúčnej kosti bolo spôsobené priamym mechanizmom tupého násillia na predmetnú oblasť alebo nárazom predmetnej oblasti na tupú plochu ľavého vnútorného priestoru motorového vozidla. K zraneniu ľavej lonovej kosti najpravdepodobnejšie došlo nárazom ľavej bedrovej oblasti do ľavého vnútorného priestoru motorového vozidla nepripútaného tela alebo pritlačením trojbodovým bezpečnostným pásom motorového vozidla a súbežným prenesením tlakových síl z ľavej bedrovej oblasti na oblasť ľavých lonových kostí. Znalec dospel k záveru, že na

základe odborných znalostí o vzniku zranení pri dopravných nehodách sedel obžalovaný U. U. na mieste vodiča alebo v druhom rade sedadiel na mieste spolujazdca na ľavej strane za vodičom, a to bez ohľadu na to, či bol pripútaný alebo nie.

Zo znaleckých posudkov KEÚ PZ vyplýva, že biologické stopy, ktoré boli zaistené na mieste dopravnej nehody a vo vozidle pri stopách 7,8,9 je osoba obžalovaná vylúčená ako pôvodca uvedenej stopy, kde DNA profil zistený z biologického materiálu sa zhoduje s DNA profilom porovnávacej vzorky označenej „U. I.“, ktorý je pôvodcom biologického materiálu zaistených zo stôp 7,8,9 a 10. Skúmaním zadného ľavého kolesa a jeho pneumatiky bolo zistené, že k náhlemu úniku stlačenému vzduchu z pneumatiky došlo v dôsledku výstrelu duše pneumatiky a následne k úplnému zničeniu plášťa pneumatiky z dôsledku dlhodobej jazdy na pneumatike. K výstrelu duše došlo značnú dobu pred dopravnou nehodou aj niekoľko kilometrov.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní kvalifikoval konanie obžalovaného U. U. ako zločin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4, ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože svojím konaním naplnil citovanú skutkovú podstatu zločinu po stránke subjektívnej i objektívnej.

Odvolací súd taktiež dospel k zhodnému záveru, že motorové vozidlo dňa 20.12.2019 v čase okolo 23.45 hod. pod vplyvom alkoholu riadil obžalovaný U. U. a z dôvodu, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, uviedol vozidlo do šmyku, narazil do priekopy, následne do elektrického stĺpa, následkom čoho na mieste nehody zomrel poškodený U. I. a na následky hnisavého zápalu pľúc v súvislosti s poraneniami na 10. deň zomrel aj poškodený L. E..

Obhajoba obžalovaného bola v plnom rozsahu vyvrátená dôkazmi, o ktorých objektivite odvolací súd žiadne pochybnosti nemal. Výpoveďami svedkov - príslušníkov polície U. Š. a L. U., ktorí boli prví pri dopravnej nehode, jednoznačne vyplýva, že za volantom vozidla sedel obžalovaný a na ňom ležalo z boku ďalšie telo poškodeného L. E.. Toto tvrdenie je zobjektivizované aj výsledkami znaleckého dokazovania znalcov Ing. C. T., MUDr. L. Z. a znalcov z odboru súdneho lekárstva, z ktorých jednoznačne vyplýva, že riadiť vozidlo s najväčšou pravdepodobnosťou musel obžalovaný, čomu zodpovedajú jeho poranenia ľavej strany tela, ktoré mohli vzniknúť tupým nárazom a odstredivou silou na ľavú stranu vnútornej časti motorového vozidla. Znalec MUDr. L. Z. upresnil, že zranenia obžalovaného môžu zodpovedať aj tej situácii, že mohol sedieť vzadu na ľavom zadnom sedadle za vodičom, to však bolo vyvrátené dokazovaním, že na zadnom sedadle sedel poškodený U. I.. Aj z výpovedi svedka U. M. vyplýva, že videl ako motorové vozidlo najprv riadil poškodený E., a potom si vymenil miesto s obžalovaným a vozidlo ďalej riadil obžalovaný a poškodený E. sedel ako spolujazdec na prednom sedadle. Súd nemal dôvod neveriť jeho tvrdeniu z prípravného konania, lebo to logicky odôvodnil, dokonca na hlavnom pojednávaní uviedol, že otec obžalovaného sa ho snažil ovplyvniť, aby zmenil svoju výpoveď.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá zásadám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného je v napadnutom rozsudku hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Správne okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, preto pri určení výmery trestu použil ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. o znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Príťažujúce okolnosti zistené neboli. Okresný súd správne dospel k záveru, že u obžalovaného U. U. sú splnené zákonné podmienky pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Odvolací súd má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým podľa § 61 ods. 1,2,5 písm. b) Tr. zák. súd uložil obžalovanému obligatórne trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na doživotie.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani v rámci adhézneho konania a v tejto časti poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré si ako vecne správne osvojuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi uvedenými v odvolaní obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.